

Studentaskúlin

Upptøkuroynd til 1. realflokk verður friggjadagin 1. og leygardagin 2. juni. Næmingarnir skulu mótast báðar dagarnar kl. 8 í skúlabarakkini í Jónas Bróncksgøtu og hava skrivamboð við.

Tey, ið ætla sær at taka lut í hesi roynd, verða biðin um at senda skúlanum innmelding saman við dópsseðli so skjótt sum til ber og í seinasta lagi 25. mai.

Tey, ið ynskja at verða upptikin í 1. studentaflokk, mugu boða frá innan 30. juni og senda skúlanum váttada avskrift av próvtokeuúrliti. Boðað verður frá sum skjótast, hvør upptikin er.

Bygdadreingir, sum ynskja at búa á kostdeildini, kunnu senda umsókn um hetta saman við innmeldingini.

CHR. HARALDSEN

Siti-baðikør (svensk)

fáast hjá

Maria Poulsen

2000 — 2001

HALDIÐ SOSIALIN

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kríggstrygging . telf. 1090
Føroya Brunatrygging . telf. 1098

Føroya Sjóvátrygging . telf. 1090
Føroya Vanlukkutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bílár o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

Froðbiar sóknar Javnaðarfelag

heldur aðalfund hin 1. maj kl. 6 á kvøldi. — Til umrøðu:

1. Framløga av grannskoðaðum roknskapi.
2. Val av stjórn, tiltaksmonnum og grannskoðarum.
3. Ymist.

STJÓRNIN

Í samband við aðalfundin verður borðhald á Hotel Tvøroyri. Listar til tekningar liggja frammi hjá Erik Johansen og Sofus Joensen, Sevmýri, í tubbakshandlinum hjá Óla Nolsøe og hjá Jóannis Hentze, Trongisvági. Kostnaðurin, 6 kr., verður goldin við tekningina.

STJÓRNIN

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

7

at henni. Hann fekk eisini at vita, hvør hon var, at hon seymaði fyrj fólk, búði einsamøll og átti hesi húsin.

»Tygum hava kanska verið í brúðleypí?« hætta hon sær at spyrja.

Nei, hann hevði verið til skráðgongu. — Tað hevur ivaleyst verið nakað ódligt.

»Var genta tygara við?« hoyðir hon seg at spyrja og hyggur niður.

Nei, hann hevði onga gentu.

Tá letnaði fyrri bringuni. Hon reisir seg upp og gongur nakrar ferðir runt í stovuni. Tey brúna eyguni elta, hanga í henni, hvussu hon vendir sær. Hon sær tað, kennir tað á sær, hevur bestan hugin at krógva seg, leypa út í regnið og gráta. Men hon manna seg upp, setur seg aftur við borðið og starir aftur ímóti.

Tá slær klokkan trý, og hann fer á fótur. »Nei, eg eri ódur at sita og halda fólk uppi,« biður farvæl og takkar fyrri seg. Hann rættir henni hondina. Hon heldur eitt sindur longri enn neyðugt er, hyggur bert upp á hann, fær ikki orðið upp. Hann stendur eisini tigandi og hyggur, sigur heldur einki. Regnið glymur á takið, og vindurin tekur í húsin.

»Fara tygum nú?« spyr hon málveik, »tað er so illsligt úti og miðjan nátt. Hvi verða tygum ikki heður her?« Tað sortnaði fyrri eygunum, og knøin vinkaðu, men hon roynir at herða seg í huga. Og tað eydnast, hon fær orðini søgd.

Hann stoðgar á, trýstir fastari á hondina. Jú, hann er fegin við at verða, takkar fyrri beinasemið og setur seg aftur.

Tað fyrsta nosið er av. Elsba fellur tungt aftur í stólin og tivar. Tegn eina løtu. Kaffikannan kókar gloymd á ovninum. Regnið glymur á, og klokkan á bróstinum hongur og tægar fjórða tíma sundur.

»Tygum eru sunnaneftir,« heldur Elsba. »Eg havi kunningar

8

har um leiðir frá ferðum, eg havi verið.« Tekur eina myndabók av borðinum og setur seg undir liðina á honum. »Eg eigi myndir haðani.«

Tey blaða og finna felags kunningar. Mangan nógv fólk uppi á smáum myndum — ilt at siggja. Tað má hyggjast nær. Hon kennir hitan av honum, kennir kinnarnar bera saman. Hann tekur um hana og lyftir hana upp á fangið. Tá letur hon eyguni aftur, og tað er fyrri henni mest sum tey, ið deyð eru frá henni, eru aftur her í stovuni, eru við henni í tí, sum hendir — luttakandi, lívsokni. — Kaffikannan kókar tón, klokkan tægar tímarnar. Tey sita. Heit orð fara ímillum. Tegn. Djúpur friður og hvíld. Hon tekur hondina á honum og hyggur at henni — reyð, lubbut, við stuttum fingrum. Í gripinum er eitt húðaleyst stað, sum sveitkar brunavotn. »Tú hevur skurslað teg. Lat meg binda um.«

Nei, hetta var ikki skurll. Hann hevði borið flaggið í skráðgonguni, hevði fingið bløðru, og nú var hon farin av. Tað var eingin rættulig stong undir flagginum, høvdu bert neglt tað upp á eina brotna ár. Kantarnir høvdu notið so fast í gripið.

»Skal tú í skúla í morgin?« spyr hon.

Jú, hann skuldi.

»So er best at fara til songar. Eg skal eisini seyma, tá ið dagurin kemur aftur.«